

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.214/2017/6.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,
dr. Heinemann Csilla bíró

A felperesek: I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (címe) II. rendű

A felperes képviselője: dr. Szatmári Norbert ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Szép Orsolya jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.33.231/2015/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.33.231/2015/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi az I. rendű és II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - egyetemlegesen 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes beltagja, a II. rendű felperes kültagja volt a végelszámolással megszűnt M. Bt.-nek (a továbbiakban: Bt.). A

végelszámoláshoz tartozóan készült vagyonfelosztási javaslat szerint a Bt.-nek 100.000 forint pénzeszköze maradt, amit a tagok egymás között egyenlő arányban osztottak fel. A végelszámolás 2014. 02. 17-én fejeződött be, a Bt. törlésére 2015. 01. 10-i hatállyal került sor.

A felperesek 2014. 06. 23-án értesültek arról, hogy a Bt. adófolyószámláin 307.425 forint túlfizetés van, ezért 2014. 06. 25-én készítettek egy „zárójelentés és vagyonfelosztási javaslat kiegészítése” megnevezésű okiratot, és egy „taggyűlési határozatot”. Az új iratokat nem nyújtották be a cégbírósághoz.

[2] Az I. rendű felperes, aki egyben a Bt. végelszámolója is volt, 2015. 01. 30-án kérte a Bt. 307.425 forint túlfizetésének kiutalását.

Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy a túlfizetésként jelentkező összeg már a vagyonfelosztási javaslat kelte előtt szerepelt a Bt. adófolyószámláján, de erről nem rendelkeztek. Ezért a kérelmet elutasította.

[3] Alperes a 3145018877 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Határozatának rendelkező részében az I. rendű felperest, mint a megszűnt Bt. volt tagját nevezte meg.

Indokolása szerint helyes adózói eljárás esetén az adózó tevékenységének befejezése és a megszűnés elhatározását követően a tényleges törlési időpontig valamennyi függőben lévő jogi helyzetet rendezni kell, hiszen a nyilvántartásból való törlést követően már sem az adóhatóság, sem pedig a megszűnt adózó részéről nem érvényesíthetők egymás irányába semminemű jogok és követelések. Az adóhatóság rendelkezésére álló 2014. február 17-én kelt, a cégbírósághoz benyújtott vagyonfelosztási javaslat nem rendelkezett az adóhatóságnál fennálló túlfizetésről, így a kiutalási kérelem elutasítása jogszerű volt.

Határozatát az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 43.§ (5) és (6) bekezdésére, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. tv. (a továbbiakban: Ctv.) 62.§ (4) bekezdésére, 111.§ (1) bekezdés b) és c) pontjára, 111.§ (3) bekezdésére, 112.§ (5) bekezdésére, a végelszámolás számviteli feladatairól szóló 72/2006. (IV.3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.) 7.§ (7) bekezdésére alapította.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

[4] Az I. és a II. rendű felperes együttesen benyújtott keresetében azért kérte az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát, mert az alperes jogalap megjelölése nélkül, gyakorlatilag el akarja venni felperesektől a túlfizetést.

- [5] Alperes az I. rendű felperes tekintetében a kereset elutasítását, a II. rendű esetben a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperesek keresetét.

Részletesen vizsgálta, és indokolta, a II. rendű felperes miért rendelkezik perbeli legitimációval, minek folytán esetében sem látta akadályát a kereseti kérelem érdemi elbírálásának.

- [7] A kereset érdemében megállapította, hogy a Ctv. 112.§ (5) bekezdése folytán helytálló az a felperesi hivatkozás, hogy a végelszámolást nem lehet addig befejezni, amíg a cégnek olyan ismert követelése vagy tartozása áll fenn, amelyről a vagyonfelosztási határozatban nem rendelkeztek. A vagyonba beletartozik mind az, amivel a cég a végelszámolás kezdő időpontjában rendelkezik, illetve amit a végelszámolás folyamatában szerez: a Bt. túlfizetése nem vitásan ebbe a körbe tartozik. Helyesen hivatkoztak a felperesek a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (a továbbiakban: Gt.) döntéshozatali, nyereség/veszteség megosztási szabályaira, téves volt azonban az az előadás, hogy a Bt. tagjainak gyűlése jogszerűen hozott két különböző időpontban, más-más összegre vonatkozó vagyonfelosztási javaslatot.

- [8] A Ctv. 111.§-a határozza meg a végelszámoló feladatait, közöttük a vagyonfelosztási javaslat elkészítésére vonatkozóakat is. A végelszámoló kötelezettségeinek eleget tett. A pótlólag elkészített vagyonfelosztási javaslatot a cégbírósághoz nem nyújtották be, holott a Ctv. 10.§ (1) bekezdése folytán a cégbírósághoz be nem nyújtott okirat nem minősül cégiratnak, arra a felperesek nem hivatkozhatnak jogszerűen cégiratként.

- [9] A Korm. 7.§ (7) bekezdés c) pontja alapján egyértelmű, hogy a vagyonfelosztási tervben kell feltüntetni a tulajdonosok részére kiutalandó eszközöket. A cégbírósághoz benyújtott, 2014.02.17-én elfogadott vagyonfelosztási javaslat feloszthatóként csak 100.000 forintról rendelkezett. Nem volt olyan cégirat, amely a jelen eljárásban kifizetni kért 307.425 forint kiutalására lehetőséget biztosított volna.

- [10] Az elsőfokú bíróság tévesnek értékelte azt a felperesi előadást, hogy az alperesi döntés sértené az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogot. Kitért arra, hogy a hatóságok a túlfizetés visszaigénylésének másik lehetőségeként hivatkoztak a Ctv. szerinti vagyonrendezési eljárásra, illetőleg az Art. 43.§ (5)-(6) bekezdéseiben foglalt további lehetséges eljárásokra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kiutalás 50%-50%-os arányú teljesítését kérték. Álláspontjuk szerint nincs a jogerős ítéletben olyan jogszabályi rendelkezés, amin alapulna a kiutalási kérelem elutasítása, és így az érintett pénzösszeg elvétele. Az ítélet sérti az indokolásában felhívott jogszabályhelyeket is, mivel azok nem támasztják alá a bíróság döntését. Ennek folytán sérült a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 221.§ (1) bekezdése. Téves a jogerős ítélet azon logikája, hogy a cégbírósághoz be nem nyújtott vagyonfelosztási javaslatot nem lehet figyelembe venni, mivel abból az következik, hogy az egy szerzési módot alapoz meg, és a gazdasági társaság tulajdonából az államra száll át az összeg. A határozat sérti az Alaptörvény tulajdonra vonatkozó XIII. cikk (1) és (2) bekezdését.

[12] Hivatkoztak arra, hogy a kiutalási kérelmet a jogosultak terjesztették elő, az alapul szolgáló vagyonfelosztási javaslathoz tartozó taggyűlésre a Gt. szabályai szerint került sor. A jogerős ítélet tényállásában nem szerepelnek az elsőfokú bíróság mérlegelését megalapozó indokok, abban nyilvánvalóan helytelen következtetések vannak. Sérült a Pp. 206.§ (1) bekezdése is.

Az alperesi ellenkérelemre a felülvizsgálati eljárás tárgyalásán arra hivatkoztak, esetükben nem irányadó a vagyonrendezési eljárás.

[13] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta. Előadta, a felperesek a Ctv. 119-124.§-ai szerinti vagyonrendezési eljárásban juthatnának hozzá az érintett összeghez.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[15] A Kúria Pp. 272.§ (2), 275.§ (1) és (2) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján vizsgálta felül. Erre irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában érdemben nem vizsgálta, hogy a Bt. kültag II. rendű felperes esetében megfelelően került-e sor a kereset érdemi elbírálására.

[16] A Kúria a továbbiakban irányadónak tekintette, hogy a vagyonfelosztási javaslat a különböző jogágakban különböző joghatások kiváltására lehet alkalmas. Alapja a kívülállók későbbi, tagokkal szembeni, vagy éppen velük szemben a tagok általi

igényérvényesítésnek, meghatározza a tagok egymás közötti kötelmi igényeinek terjedelmét, utasítást ad arra, hogy a kötelezett melyik volt tag kezéhez teljesítse a cég vele szemben fennálló követelését. Ezen joghatások kiváltására azonban csak az a végelszámoláshoz kapcsolódó okirat alkalmas, ami megfelel a vagyonfelosztási javaslattal szembeni Ctv. szerinti követelményeknek.

- [17] A Bt. Ctv. 111.§ (1) bekezdése c) pontjában nevesített vagyonfelosztási javaslatának konkrétan, végrehajthatónak kellett lenni. A Bt. törlésére irányuló kérelemhez a Ctv. 112.§ (4) bekezdésének megfelelően - egyebek mellett - csatolni kellett a vagyonfelosztási javaslatot. Vagyonfelosztási javaslat hiányában nem került volna sor a végelszámolás folytán történő megszűnés cégnyilvántartásba való bejegyzésére, azaz a vagyonfelosztási javaslatot a cégbíróság érkeztette.
- [18] A cégbírósághoz való benyújtás hiányában irreleváns, hogy az adó túlfizetés tagok közötti felosztására vonatkozó megállapodás 2014.06.25-ei megkötésekor és az arról való döntéskor egyébként a taggyűlés a Gt. szabályai szerint járt-e el, vagy sem. A Gt. szabályainak való megfelelést, illetve 2014. március 15-ét követően a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. átmeneti szabályait tartalmazó 2013. évi CLXXVII. tv. rendelkezéseinek alkalmazandóságát a cégbíróság értékelhette volna, ha benyújtják ezt a megállapodást.
- [19] A Bt. megszűnésével kapcsolatos adózói feladatokat az Art. változás bejelentésre vonatkozó szabályai szerint kellett teljesíteni, amelyeknek az alapja az Art. 23.§-ának megfelelően a cégbírósági nyilvántartás. Az Art. 17.§ (1) bekezdés a)-b) pontjában említett adózók, így a Bt. is, a Ctv. által szabályozott adataik keletkezésének, vagy változásának bejelentését tehát csak az adatoknak a cégbíróságnál igazolt benyújtásával teljesíthetik az adóhatóság felé.
- [20] A vagyonfelosztási javaslattal a cégbíróság nem kerülhető meg, illetve a tagoknak a cégbíróságon kívüli megállapodása nem tekinthető a Ctv. szerinti vagyonfelosztási javaslatnak. Ilyen okirat hiányában az sem igazolt, hogy a volt tagok közül kit és milyen arányban illet meg az adóhatóságnál fennálló túlfizetés, kinek és milyen arányban lehet tulajdoni igénye. A cégbíróságon kívüli okirat alapján a Bt. tagjai felé az adóhatóság az Art. változás bejelentésre vonatkozó szabályainak következtében jogszerűen nem is teljesíthet kifizetést.
- [21] A Ctv. szerinti vagyonfelosztási javaslat hiányában a megszűnt Bt. adófolyószámláin fennálló túlfizetésre a felpereseknek aktuálisan nincs jogcímük. A jogcím hiányában a Kúria mellőzte az Alaptörvény

tulajdonra vonatkozó XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseire való felülvizsgálati kérelemben foglalt hivatkozások értékelését.

- [22] A jogerős ítélet indokolásában szerepel, hogy a felperesek a Ctv. mely eszközeivel teremthetnek jogalapot a kifizetési igényhez. A felperesek ezt, jogi képviselőjük útján, a felülvizsgálati tárgyaláson elvetették. Mivel azonban erre vonatkozó rendelkezést az alperesi határozat nem tartalmaz, és a kapcsolódó indokolást a jogerős ítélet is csak mint az alperes perbeli előadását ismerteti, a Kúria a közigazgatási per szabályai folytán a kérdésben érdemben nem dönthetett.
- [23] A felperesek kérelmének elutasítására vezető tényállást az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges mélységben feltárta, az irányadó jogszabályokat okszerűen alkalmazta, azok alapján a keresetek elutasítása jogszerű volt. Nem sérült sem a Pp. 206.§ (1), sem a 221.§ (1) bekezdése. Erre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság jogerős ítéletét az a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [24] *A tagok közötti olyan megállapodás, amelyet a cég megszűnése kapcsán a cégbírósághoz nem nyújtottak be, nem minősül a Ctv. szerint vagyonfelosztási javaslatnak. Az ilyen megállapodás alapján nem lehet kiutalni az adófolyószámlán a cég megszűnésekor fennálló túlfizetést.*

Záró rész

- [25] A pervesztes felpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére, egyetemlegesen.
- [26] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte egyetemlegesen a felpereseket.
- [27] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria felperesek indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. január 25.

dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró